

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119010067
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119010067.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti odsúdenému T. H., nar. XX.XX.XXXX v T., okres T., naposledy trvale bytom N., K. V. XXX/X, okres N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, vo veci návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 15. mája 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. marca 2019 pod sp. zn. 6Pp/12/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného
i e t a , pretože nie je dôvodná.

T. H. z a m

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 14. marca 2019 pod sp. zn. 6Pp/12/2019 zamietol podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona ako nedôvodný návrh odsúdeného T. H. na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 14. novembra 2018 pod sp. zn. 3T/60/2008, pre trestný čin prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 2 Tr. Zákona a iné vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd citované rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci u odsúdeného boli splnené prvé dve zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, nebola však v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona splnená kumulatívne aj posledná tretia zákonná podmienka. Pokiaľ ide prvú zákonnú formálnu podmienku, okresný súd skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť - (1/2) výkonu jemu uloženého a nariadeného súhrnného trestu odňatia slobody dňom 14. januára 2019, keď počiatok výkonu trestu má odsúdený vyznačený dňom 17. apríla 2018 (po započítaní väzby) a ukončiť by ho mal dňom 14. októbra 2019. Aj pokiaľ ide o druhú - materiálnu zákonnú podmienku, okresný súd skonštatoval, že táto u odsúdeného naplnená bola, keď ako vyplýva z obsahu podaného hodnotenia na odsúdeného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody, odsúdený preukazuje doposiaľ adekvátny stupeň polepšenia plnením svojich povinností a stanoveného programu zaobchádzania. Pri hodnotení naplnenia tretej zákonnej - materiálnej podmienky, t. j. predpokladu vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení, okresný súd však dospel k záveru, že u odsúdeného T. H., vzhľadom na jeho doterajšie opakované viaceré odsúdenia (celkovo 17-krát), s opakovaným ukladaním nepodmiennečných trestov odňatia slobody, aj so zreteľom na skutočnosť, že odsúdený už bol v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a v určenej skúšobnej dobe sa neosvedčil, tiež vzhľadom k tomu, že trestnej činnosti sa dopúšťa kontinuálne od roku 2004, nie je daný predpoklad, že odsúdený bude viesť skutočne riadny život na slobode po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v posudzovanom prípade. Práve naopak, existuje obava, že odsúdený v trestnej činnosti bude pokračovať, keďže opakované viaceré výkony

trestu odňatia slobody na odsúdeného nemali adekvátne účinnosť pre to, aby odsúdený už trestnú činnosť nepáchal a výkon trestu tak u neho viac-menej plní represívnu funkciu.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej trojdňovej lehote troch pracovných dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia podal odsúdený T. H. sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že si vstúpil do svojho svedomia, je sebakritický a je si vedomý svojej trestnej minulosti, za ktorú však urobil už hrubú čiaru a do budúcnosti chce viesť už iba bezúhonný život. Poukázal pritom i na skutkové okolnosti posledného zo svojich odsúdení, kedy išiel pomôcť svojej priateľke, ktorú týral jej milenec i na to, že na slobode má zaistenú prácu a z nej finančný príjem, z ktorého je schopný splácať i svoje záväzky a pomáhať tiež svojej rodine. Na základe uvedeného navrhol, aby nadriadený krajský súd zmenil napadnuté uznesenie okresného súdu tak, že ho podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody a určí mu, hoci i dlhšiu primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 16. apríla 2019, na neverejnom zasadnutí dňa 15. mája 2019 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného T. H., hoci bola podaná včas, nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného T. H. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa kumulatívne (súčasne) všetky tri zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 Tr. zákona, teda okrem dvoch zákonných podmienok, ktorou je lehota pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený a relevantné vedenie riadneho života v podmienkach výkonu trestu ostatnú, tretiu zákonnú podmienku - predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmiennečnom prepustení, keďže vzhľadom na okolnosti, správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä výrazný sklon k páchaniu trestných činov a aj z neho vyplývajúca menej priaznivá resocializačná prognóza, stredné riziko sociálneho zlyhania) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. V tejto súvislosti navyše krajský súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa dáva nadriadenému súdu možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného T. H. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ju preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.